

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Η Εκκλησία μάς οδηγεί σήμερα μπροστά στο μυστήριο της ταφής και της Ανάστασης του Χριστού μέσα από τα πρόσωπα των Μυροφόρων και των μαθητών Του. Ο Απόστολος μάς καλεί να μένουμε σταθεροί στην πίστη, ακόμη και μέσα στις θλίψεις, έχοντας το βλέμμα μας στραμμένο στη δόξα του Θεού. Και το Ευαγγέλιο παρουσιάζει την τόλμη και την αγάπη εκείνων που δεν φοβήθηκαν να πλησιάσουν τον Εσταυρωμένο και τον κενό Τάφο. Έτσι, η πίστη γίνεται πράξη αγάπης και η αγάπη οδηγεί στην εμπειρία της Αναστάσεως.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Πράξ. 6, 1-7)

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθύνοντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρούμενους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα· οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει».

Εκείνες τις ημέρες, καθώς πλήθαιναν οι μαθητές, δημιουργήθηκε παράπονο από τους Ελληνιστές προς τους Εβραίους, επειδή οι χήρες τους παραμελούνταν στην καθημερινή διακονία. Τότε οι δώδεκα κάλεσαν το πλῆθος των μαθητῶν και εἶπαν: «Δεν είναι σωστό να αφήσουμε τον λόγο του Θεού για να υπηρετούμε σε τραπέζια. Γι' αυτό, ἀδελφοί, διαλέξτε ἀπό ἀνάμεσά σας ἑπτὰ ἄνδρες με καλή μαρτυρία, γεμάτους ἀπὸ Ἁγιο Πνεύμα και σοφία, για να τους αναθέσουμε αὐτή τη διακονία· ἐνῶ εμεῖς θα ἀφιερωθούμε στην προσευχή και στη διακονία του λόγου». Και ἄρεσε η πρόταση σε ὄλο το πλῆθος· και ἐξέλεξαν τον Στέφανο, ἄνδρα γεμάτο πίστη και Ἁγιο Πνεύμα, καθώς και τον Φίλιππο, τον Πρόχορο, τον Νικάνορα, τον Τίμωνα, τον Παρμενά και τον Νικόλαο τον προσήλυτο ἀπὸ την Ἀντιόχεια. Αὐτοὺς τους παρουσίασαν μπροστά στους ἀποστόλους, και ἀφού προσευχήθηκαν, ἐβαλαν τα χέρια τους ἐπάνω τους. Και ο λόγος του Θεοῦ ἐξαπλωνόταν, και ο ἀριθμὸς των μαθητῶν αυξανόταν πολὺ στα Ἱεροσόλυμα, και πολλοί ἀπὸ τους ἱερεῖς ὑπάκουαν στην πίστη».

B. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Μάρκ. 15, 43–47 & 16, 1-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἤτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδὸνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνετείλιξε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωΐ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκυλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ».

Εκείνον τον καιρό, ἦρθε ο Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία, ἕνας ἐπιφανῆς σύμβουλος που περιέμενε καὶ αὐτὸς τὴ βασιλεία του Θεοῦ, καὶ τόλμησε νὰ παρουσιαστῆι στον Πιλάτο καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ σῶμα του Ἰησοῦ. Ὁ Πιλάτος ἀπόρησε ἀν εἶχε ἤδη πεθάνει, καὶ ἀφοῦ ρώτησε τὸν ἐκατόνταρχο, χάρισε τὸ σῶμα στον Ἰωσήφ. Εκείνος ἀγόρασε ἕνα σεντόνι, κατέβασε τὸ σῶμα, τὸ τύλιξε καὶ τὸ ἔβαλε σε μνημεῖο λαξευμένο σε βράχο, καὶ κύλησε μὴ πέτρα σὲν τὴν εἰσοδο. Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία του Ἰωσή παρατηροῦσαν ποῦ Τὸν ἔβαλαν. Καὶ ἀφοῦ πέρασε τὸ Σάββατο, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἡ Μαρία του Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα γιὰ νὰ πάνε νὰ ἀλείψουν τὸ σῶμα Του. Πολύ νωρὶς τὸ πρωὶ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εβδομάδας, ἦρθαν σὲν τὸ μνημεῖο, ὅταν ἀνέτειλε ὁ ἥλιος, καὶ ἔλεγαν μετὰξὺ τους: «Ποιος θὰ μας κυλήσῃ τὴν πέτρα ἀπὸ τὴν εἰσοδο;» Καὶ κοιτάζοντας, εἶδαν ὅτι ἡ πέτρα εἶχε ἤδη κυλιστεῖ, γιὰτὶ ἦταν πολὺ μεγάλη. Μπήκαν σὲν τὸ μνημεῖο καὶ εἶδαν ἕνα νεὸ νὰ κάθεται σὲν τὴ δεξιὰ, ντυμένο με λευκὴ στολὴ, καὶ τρόμαξαν. Εκείνος ὅμως τους εἶπε: «Μὴ φοβάστε· ζητάτε τὸν Ἰησοῦ τὸν Ναζωραῖο, που σταυρώθηκε· ἀναστήθηκε, δὲν εἶναι ἐδῶ· νὰ ὁ τόπος ὅπου Τὸν ἔβαλαν. Πηγαίνετε καὶ πείτε σὲν τὸν μαθητὴς Του καὶ σὲν τὸν Πέτρο ὅτι πηγαίνει πρὶν ἀπὸ εσὰς σὲν τὴ Γαλιλαία· ἐκεῖ θὰ Τὸν δεῖτε, ὅπως σας εἶπε». Καὶ βγήκαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνημεῖο γεμάτες φόβο καὶ ἔκσταση, καὶ δὲν εἶπαν τίποτε σὲ κανέναν, γιὰτὶ φοβοῦνταν».

